

עפ"א 33119/05/22 - מדינת ישראל נגד עלם מחאגנה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 22-05-1933 מדינת ישראל נ' מחאגנה

בפני כבוד השופט תמר שרון נתנהל

מדינת ישראל
המערערת

ע"י ב"כ עוה"ד זיו דניאל

נגד

המשיב

עלם מחאגנה

ע"י ב"כ עוה"ד אסדי מועמר

פסק דין

1. לפניה ערעור על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט אהוד קפלן) בתיק המ"ש 44235-02-22 מיום 9.5.22 (להלן: "ההחלטה") לפיה התקבלה בקשה המשיב להארכת מועד להישפט לפי סעיף 13 לחוק הערים המנהליות, התשמ"ו-1985 (להלן: "החוק").

2. המשיב נתפס ביום 8.6.2020, בצומת אחיטוב, על ידי פקחי המועצה לענף הלול, כשהוא מוביל 7,260 ביצ'י תרגנולת, ב- 246 TABANOT שבכל אחת מהן 30 ביצים (להלן: "hbizim"). המשיב הוביל את הביצים מהכפר אום ריחן שבשתי הרשות הפלסטינית, לטור שטח מדינת ישראל, ללא תעודה מסלול כנדרש בדיון, כשהן לא מוננו בתחנת מילון, אין ארוחות באזיה סגורה, אין מסומנות בתאריך אחרון לשיווק, אין מוחתמות בחותמת של קבלן מורשה לשיווק ביצ'י מאכל וכל זאת בניגוד לתקנות 15(ה) ו-45(1) לתקנות המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור, מילון ושיווק) התשכ"ח-1968 (להלן: "תקנות ענף הלול").

המשיב נחקר באזהרה על ידי חוקר המועצה לענף הלול ובחיקירתו **הודה** בכל האמור לעיל וטען כי הוא פגש בצוות בריטה אDEM ששמו מוחמד, אשר העביר לו את הביצים ואמר לו שימושו יתקשר אליו כשייה בדרך לטיביה ויגיד לו לאן להביא את הביצים. המשיב הוסיף ואמר בחיקירתו הנ"ל, שמוחמד אמר לו שהבחור שייקח ממנו את הביצים ישלם לו על ההובלה.

3. בעקבות כך הטילה המערערת על המשיב קנס מנהלי קצוב, בהתאם לחוק ולתקנות, בסך של 10,400 ל"נ (להלן: "הकנס") ושלחה למשיב - לכתבת אותה צין המשיב בהודאתו - הودעת קנס, בדואר רשום עם אישור מסירה. דואר ישראל החיזיר למערערת את הودעת בציון "**לא נדרש**". לאחר שהקנס לא שולם, הוא עבר לגבייה למרכז לגבייה קנסות, אגרות והוצאות (להלן: "המרכז").

המרכז שלח למשיב דרישת תשלום לדואר רגיל ומזו לא נענתה, ושלחה, ביום **27.12.21**, דרישת נוספת, בדף רשם, לאותה כתובות, שהמשיב אינו מכחיש שהוא אכן כתובות מגוון. גם דרישת זו לא נענתה.

4. ביום 20.2.22 הגיע המשיב לבית משפט קמא בקשה להישפט (להלן: "הבקשה") בה טען שהוא לא קיבל את

הודעת הקנס גם לא את הדרישה לתשלום וכי נודיע לו על החוב, לראשונה, לאחר שהוא נכנס לאתר האינטרנט של המרכז. **לבקשת לא צורף תצהיר, או מסמך כלשהו.**

5. ביום קיימם בית משפט כאמור בבקשתו ובסיומו הארייך למשיב את המועד להגשת בקשה להישפט והורה לערעורת להגיש כתוב אישום תוך 45 ימים.

ביה משפט כאמור השתית את ההחלטה על **טענת ב"כ המשיב** לפיה קיימים ביישוב אום אל פחם בו מתגורר המשיב, **עזרה אנשיים** בעלי אותו שם פרטיא ואוטו שם משפחה וקבוע, כי בהיעדר ציון מספר תעודה זהה על אישור המסירה, אין וודאות שהודעת הקנס או הדרישה הגיעו לנמען הנכוון וכך כתוב בית משפט כאמור:

"**במצב דברים זה, שלא ציון על המעלפה שם רחוב (כנראה כי אין שם רחוב) - הייתה חובה לשולח** לציין את מספר תעודה זהה של הנמען וזאת כדי שפקיד המסירה יוכל לוודא שהאדם שסירב לקבל את המסמך הוא אותו אדם שהמסמך נשלח אליו ולא אדם אחר עם אותו שם. **ניסיון החיים מלמד** שככל שכונה באום אל פחם **ישנים עזרות אנשיים** בעלי אותו שם פרטיא ואוטו שם משפחה, ולא מספר זהה אין וודאות שהמסמך שקבלתו סורבה, סורב על ידי הנמען הנכוון. **במצב דברים זה, אין מנוס אלא להיעתר לבקשת** ולהאריך את המועד להישפט וכן אני מורה...". (ההדגשות אינם במקור).

על כך הוגש העrüוור.

6. ביום 30.6.22 התקיים בפני דין בעrüוור, במהלך הבהירתי לב"כ המשיב את הקושי שבאי צורף תצהיר לבקשתו ובאי הבאת ראייה כלשהי, לאשר נטען בבקשתו.

בסיום הדיון הפנה אותו לב"כ המשיב לארבעה פסקי דין, כפי המצוין בפרוטוקול, אך בעת שניגשתי לכתיבת פסק הדין לא עלה בידי למצוותם פסקי דין במאגרים המשפטיים. לפיכך, ניתנה על ידי החלטה (ביום 30.6.22) ובה ניתנה לב"כ המשיב הזדמנות לסרוק את פסקי הדין לתיק בית המשפט, עד ליום 1.7.22.

7. ביום 3.7.22 הגיע לב"כ המשיב הודעה דוחופה על המצאת מסמכים, אליה צורף חלק מפסקיו הדיון שהוזכרו על ידו כאמור. בנוסף, צירף ב"כ המשיב (לא בבקשת רשות מבית המשפט) תדייסים שהואrina בהודעתו "**אסמכתא של תוכנת המחשב**" (להלן: "**האסמכתא**"), שلطענותו מראה שקיימים אנשים נוספים באותו שם, בשכונת מגוריו של המשיב, באום אל פחם.

אפשרתי לערעורת להגביל וcutout הגיעה העת למתן פסק דין.

דין והכרעה

כאמור, המשיב לא צירף תצהיר לבקשתה ואף לא כל מסמך שיש בו כדי לתמוך בנטען בה; לא הובאה בפני בית משפט קما אף לא ראשית ראייה לכך שבשכונת מגוריו (אשר צוינה במסגרת הכתובה אליה נשלחו ההודעה והדרישה הנ"ל) גרים אנשים נוספים בעלי שם זהה.

יובהר, כי השאלה כמה אנשים בעלי אותו שם, אם בכלל, מצויים במקום יישוב כלשהו או בשכונה כלשהי, איננה נמצאת בידיעתו השיפוטית של בית משפט. הטענה לפיה דבר דואר הומצא לאדם הגר בשכונות לנמען, במקום לנמען, בשל זהות שמות, היא טעונה הzcרכה הוכחה ולכל הפחות - ראשית ראייה.

9. יש לציין, כי קיימת חזקה בדיון, לפיה דבר דואר אשר נשלח בדוואר רשום נמסר לנמען. לעניינו רלבנטיות תקינה 15 לתקנות ענף הלול, אשר קובעת כי: "הודעה או מסמך אחר שיש להמציאו לאדם לפי החוק, ניתן להמציאו במשלוֹך מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאנגיד או חבר בני אדם; היום העשרים לאחר המשלוֹך כאמור, יראEA כתאריך ההמצאה, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או המסמך מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבלם" (להלן: "חזקת המסירה").

עוד יש לומר כי החזר דבר דואר בצוין "לא נדרש" נחשב כמסירה וכי המשיב לא הוכיח שהוא לא דרש את המסמר "מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבלם" לעניין סטיית החזקה ראו: רע"פ 9129/0 גدعון הולר נ' מדינת ישראל (28.12.2010).

יש להציג, כי חזקת המסירה איננה מותנית במצוין מספר תעודה זההות של הנמען, בנוסף לכתובה. עם זאת, במקרים בהם כתובתו של הנמען איננה כוללת שם רחוב ומספר בית ואך קיימת הוכחה כי באותו יישוב, או באותה שכונה, מתגוררים אנשים נוספים בעלי שם זהה, נחלשת חזקת המסירה ולעתים אכן יש מקום לקבוע כי בהיעדר ציון מספר זהות, קיימם ספק בדבר ההמצאה לנמען.

לא זה המקרה שבפני, בו (כאמר) לא הייתה בפני בית משפט קما אף לא ראשית ראייה אשר סותרת את חזקת המסירה.

10. בנסיבות אלה, בהן לא היה בפני בית משפט דבר אשר יש בו כדי לסתור את חזקת ההמצאה, היה על בית משפט קما לא קבוע כי ההודעה והדרישה הומצאו בדיון ולהוסיף ולבחון האם יש מקום להארכת המועד, בשיקול דעת בית המשפט.

11. אbehair, כי אין באסמכתא שהמציא המשיב, לאחר הדיון, כדי לסתור את חזקת המסירה; ראשית, ב"כ המשיב לא ציין מהיון נלקחה אסמכתא זו. לא ברור באיזו "תוכנת מחשב" מדובר, אין באסמכתא ציון שהוא נלקחה מתוך

רשמי כלשהו ולא מצוין בה לאיזה מועד היא מתיחסת.

אם ניתן ללמידה משהו מהאסמכתא, הרי זה שלכל היוטר, מצוין בה שם של אדם אחד, בנוסף למשיב, באotta שכונה, שמו הפרטיו ושם משפחתו זהים לשם של המשיב. בוודאי לא ניתן ללמידה ממנה, כי בשוכנה בה מתגורר המשיב או אף באמ אל פחים, כולה, מתגוררים עשרות אנשים בעלי שמות זהים, קטעת ב"כ המשיב וכקביעתו של בית המשפט קמא.

בנוסף, כפי שציינה המערערת בתגובהה, ככל שאמנם קיימים בשכונת מגוריו של המשיב, אדם אחד נוסף, בעל שם זהה, היה על המשיב לצרף תצהיר שלו ותצהיר של אותו אדם לפיו לא התקבלה אצלו, במועדים הרלבנטיים, כל הودעה מהדואר בעניין דבריו דואר רשותם שנשלחו אליו, אשר הוא נמנע מלחקות אותם מהדואר.

לפיכך, אין מקום להאריך את המועד מחובת הצדוק ולכנ יש לבדוק האם יש מקום להארכת המועד, בשיקול דעת בית המשפט. בחינה זו נעשית בשים לב ל'סיכוי' הגנתו של המשיב ולאחר מכן בנסיבות שצורפו להודעת הערעור וננתתי דעתך לගרטסו של המשיב עצמו, לא מצאתם שהם מצדיקים הארכת מועד.

12. כאמור - המשיב נתפס "על חם" כשהוא מוביל את הביצים. המשיב לא הכחיש את ההובלה הבלתי חוקית של הביצים, אלא הודה בה, בחקירה. גם בדיון בערעור, שהתקיים בפני חזר ואמר ב"כ המשיב (בנוכחות המשיב, אשר ישב באולם) שהמשיב אכן הוביל את הביצים, אך טען (כפי שטען המשיב בחקירה) שהוא הוביל אותן עברו אחר.

טענה זו איננה מהויה טענת הגנה מפני העבירות המיוחסות למשיב, שכן, על פי התקנות, עצם החזקה בביצים בלתי מוחתמות והעברתן ממוקם למקום ללא תעודה משלוח, מהויה עבירות על פי התקנות ונitin להטיל בגין כך קנס מנהלי, בהתאם לתקנות העבירות המנהליות (כנס מנהלי-תוצרת לו), התשע"ט-2019.

13. לפיכך, לא יהיה בדוחית הבקשה להארכת המועד משום עיוות דין והוא על בית משפט קמא לדוחתה.

14. לאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את הערעור ומורה על דוחית הבקשה להארכת המועד.

מעבר לנדרש אומר, כפי שאף ציינתי בפני ב"כ המשיב בדיון, כי פתיחה הדרך בפני המשיב להגיש למרכז בקשה מנומקת ונתמכת באסמכתאות, להפחחת ריביות וקנסות ומרכז יפעל לפי שיקול הדעת המקונה לו.

המציאות תמציא את פסק הדין לצדדים ותשגורר את התקין.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ב, 05 يول 2022, בהעדר הצדדים.